

Sygn. akt I NSW 953/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego D. S.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 27 lipca 2020 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Dnia 16 lipca 2020 r. D. S. wniósł protest wyborczy do Sądu Najwyższego przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 129 ust. 2 Konstytucji oraz art. 321 § 1 w związku z art. 82 § 1 k.wyb. oraz w związku z art. 15 ust. 2 ustawy z 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. z 2020, poz. 979) - dalej u.wyb.2020.

D.S. zarzucił naruszenie w czasie kampanii wyborczej przepisów Konstytucji, Kodeksu wyborczego oraz przepisów karnych.

Zdaniem wnoszącego protest, powołane okoliczności faktyczne dowodzą wielokrotnego i rażącego naruszenia w trakcie wyborów (a szczególnie w trakcie kampanii wyborczej) art. 127 ust. 1 Konstytucji oraz art. 287 k.wyb. Wskazane naruszenia dotyczą zwłaszcza równości zakończonych właśnie wyborów prezydenckich. Jak podkreślił D. S., zasadę równości należy odnosić nie tylko do sposobu głosowania, ale do wszystkich etapów procesu wyborczego, w tym do prowadzenia i finansowania kampanii wyborczej.

Wnoszący protest podniósł, że wskazane w uzasadnieniu naruszenia miały olbrzymi wpływ na wynik wyborów i - jak się wydaje - przesądziły o konkretnych zachowaniach milionów wyborców, tj. zadecydowały o poparciu dla kandydatury urzędującego Prezydenta, utracie poparcia przez R. T., oddaniu nieważnego głosu, albo wreszcie nieuczestniczeniu w wyborach.

Jednocześnie D.S. wniósł o podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwały stwierdzającej nieważność dokonanego 12 lipca 2020 r. wyboru Prezydenta RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiony protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Należy przede wszystkim wskazać, iż z mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy, jednakże na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast wskazać, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Analiza treści wniesionego protestu wyborczego wskazuje, że nie zostały w nim podniesione zarzuty naruszeń określonych w art. 82 § 1 k.wyb. Wnoszący protest wskazał jedynie w sposób ogólny na naruszenia zasad wyborów, nie wiążąc tego wskazania z konkretnymi okolicznościami, w zakresie których naruszenia te miałyby mieć miejsce. Według części wstępnej wniesionego protestu, opis naruszeń miałby być dokonany w jego uzasadnieniu, jednak uzasadnienie to nie zawiera ani przytoczenia okoliczności naruszeń prawa, ani także nie wskazuje żadnych dowodów, które potwierdzałyby podniesione naruszenia. Wprawdzie z treści protestu wyborczego wynika, że wnoszący go upatruje naruszenia prawa przez wybranego kandydata w trakcie kampanii wyborczej, jednak i w tym zakresie nie precyzuje na czym te naruszenia miałyby polegać. Przede wszystkim jednak trzeba wskazać, iż z powołanego wyżej art. 82 § 1 k.wyb. wynika ograniczony zakres przepisów Kodeksu wyborczego i Kodeksu karnego, których naruszenie można podnieść w proteście wyborczym i nie są one związane z prowadzeniem kampanii wyborczej, ale z przebiegiem głosowania, ustaleniem wyników głosowania lub wyników wyborów. Żadna uwaga zawarta w proteście do tego rodzaju przepisów nie odnosi się.

Należało uznać, że nie zostały spełnione wymogi formalne protestu wyborczego określone w art. 321 § 3 k.wyb., a w takiej sytuacji art. 322 § 1 k.wyb. nakazuje pozostawić protest bez dalszego biegu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.